

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 101

A. TITEL

*Verdrag tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen
en meisjes, met Slotprotocol;
Parijs, 4 mei 1910*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 27 november 1912 bekendgemaakt in *Stb.* 355.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 27 november 1912 bekendgemaakt in *Stb.* 355.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 30 maart 1912 (*Stb.* 133) luidt als volgt: „Wordt goedgekeurd het nevens deze wet in afdruk gevoegde, op 4 Mei 1910, te *Parijs*, namens *Nederland, Duitschland, Oostenrijk, Hongarije, België, Brazilië, Denemarken, Spanje, Frankrijk, Groot-Britannië en Ierland, Italië, Portugal, Rusland* en *Zweden* onderteekende verdrag met bijbehorend slotprotokol, strekkende tot bestrijding van den zoogenaamden handel in vrouwen en meisjes.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken R. DE MAREES VAN SWINDEREN en de Minister van Justitie E. R. H. REGOUT. Zie ook *Bijl. Hand. St.-Gen.* 1910/11, nr. 310.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 9, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Franse Regering nedergelegd:

Frankrijk ¹⁾	8 augustus 1912
Nederland ¹⁾	8 augustus 1912
Oostenrijk-Hongarije ²⁾	8 augustus 1912
Rusland	8 augustus 1912
Spanje	8 augustus 1912
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Ierland ¹⁾	8 augustus 1912
Duitsland ³⁾	23 augustus 1912
Portugal	9 september 1913
België ¹⁾	30 juli 1914
Italië ¹⁾	28 mei 1924
Brazilië ³⁾	3 juni 1924
Zweden ¹⁾	30 juni 1925
Denemarken ¹⁾ ⁴⁾	3 juni 1931

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

²⁾ Nadien is Oostenrijk partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

³⁾ Tekst en vertaling van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden is opgenomen in *Srb.* 1912, 355.

⁴⁾ Bij de bekrachtiging werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„La convention ne prendra effet, en ce qui concerne le Danemark, qu'en même temps que l'entrée en vigueur du Code Pénal danois du 15 avril 1930 et celle de la Convention internationale pour la suppression de la traite des femmes et des enfants signée à Genève, le 30 septembre 1921.

Toutefois, le Code pénal en question doit être mis en vigueur par un arrêté du ministre de la Justice le 1er janvier 1933 au plus tard.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Wat Denemarken betreft, zal het Verdrag eerst in werking treden op het tijdstip waarop van kracht worden het Deense Wetboek van Strafrecht van 15 april 1930 en het op 30 september 1921 te Genève ondertekende Internationaal Verdrag ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen.

Nochtans moet het onderhavige Wetboek van Strafrecht van kracht worden verklaard bij een beschikking van de Minister van Justitie uiterlijk op 1 januari 1933.”

Bij mededeling van 10 juli 1933 heeft de permanent afgevaardigde van Denemarken bij de Volkenbond ter kennis van de Secretaris-Generaal dier Organisatie gebracht, dat het Deense Wetboek van Strafrecht op 1 januari 1933 van kracht is geworden. Bijaldien zijn het Verdrag van 30 september 1921 alsmede het onderhavige Verdrag op 1 januari 1933 voor Denemarken in werking getreden.

F. TOETREDING

Overeenkomstig artikel 8, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding bij de Franse Regering c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Uruguay	30 juni 1920
Polen	12 januari 1921
Tsjechoslowakije ¹⁾	17 mei 1921
Bulgarije ²⁾	15 juni 1921

de vrijstad Danzig	2 juli 1921
Monaco	2 juli 1921
Noorwegen ¹⁾	16 december 1921
Siam	28 december 1921
Finland ¹⁾	27 september 1922
Cuba	5 april 1923
Japan	20 oktober 1925
China ¹⁾	6 november 1925
Zwitserland ¹⁾	30 januari 1926
Luxemburg ¹⁾	22 mei 1928
Zuidslavië ¹⁾	12 april 1929
Estland	15 april 1930
Litauen	30 oktober 1931
Egypte ¹⁾	11 oktober 1932
Perzië ¹⁾	27 april 1933
de vrijstaat Ierland	8 juni 1934
Chili ¹⁾	27 september 1934
Turkije ¹⁾	19 december 1934
Columbia	16 februari 1937
Libanon	22 september 1949
Mexico ³⁾	21 februari 1956
Marokko ⁴⁾	7 november 1956
Ghana ⁵⁾	7 april 1958

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

²⁾ De toetreding geschiedde op grond van artikel 167 van het op 27 november 1919 te Neuilly-sur-Seine gesloten en op 9 augustus 1920 in werking getreden Vredesverdrag met Bulgarije (tekst in *De Martens*, Nouveau Recueil général de Traité, derde serie, deel XII, blz. 323 e.v.) Genoemd artikel 167 luidt als volgt:
„La Bulgarie s'engage à adhérer aux conventions ou accords énumérés ci-après ou à les ratifier:

7° Conventions des 18 mai 1904 et 4 mai 1910, relatives à la répression de la traite des blanches;

³⁾ Toetreding tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

⁴⁾ Marokko werd op 2 maart 1956 onafhankelijk en verklaarde op 7 november 1956 zich gebonden te achten aan het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949 (zie noot 1 bij rubriek H hieronder).

⁵⁾ Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en verklaarde op 7 april 1958 zich gebonden te achten aan het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949 (zie noot 6 bij rubriek H hieronder).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Verdrag en Protocol zijn ingevolge artikel 9, lid 3, juncto lid 1, op 8 februari 1913 in werking getreden voor Frankrijk, *Nederland*, Oostenrijk-Hongarije, Rusland, Spanje en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Ierland.

Voor de overige in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten zijn zij in werking getreden zes maanden na de aldaar vermelde data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Verdrag voor het gehele Koninkrijk (vergelijk rubriek H hieronder).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Overeenkomstig artikel 11, eerste lid, is het Verdrag toepasselijk verklaard

door Frankrijk op:

de Franse koloniën	1 januari 1922
Marokko ¹⁾	1 januari 1922
Tunesië	1 januari 1922

door *Nederland* op:

Nederlands-Indië	3 maart 1913
Curaçao	14 november 1921
Suriname	14 november 1921

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en (Noord-) Ierland op:

Canada ²⁾	25 april 1913
de Unie van Zuid-Afrika ²⁾	19 september 1913
Newfoundland	1 oktober 1913
Nieuw-Zeeland	1 oktober 1913
Australië ²⁾	18 februari 1914
Norfolk	18 februari 1914
Papua	18 februari 1914
de Bahama-eilanden	4 november 1921
Ceylon ²⁾	4 november 1921
Cyprus	4 november 1921
de Fidji-eilanden	4 november 1921
Gibraltar	4 november 1921
Hong-Kong	4 november 1921
Jamaïca	4 november 1921
Kenia	4 november 1921
Malta	4 november 1921
Njassaland	4 november 1921
de „Straits Settlements”	4 november 1921
Trinidad	4 november 1921
Zuid-Rhodesia	4 november 1921
Brits-Indië ³⁾ ⁴⁾ ⁵⁾	30 maart 1922
Barbados	15 maart 1923
Brits-Guyana	15 maart 1923
Brits-Honduras	15 maart 1923
Grenada	15 maart 1923

de Seychellen	15 maart 1923
St. Lucia	15 maart 1923
St. Vincent	15 maart 1923
Guernsey	21 september 1923
Jersey	21 september 1923
het eiland Man	21 september 1923
de Benedenwindse eilanden	8 maart 1924
Mauritius	8 maart 1924
de Falkland-eilanden	30 april 1924
de Goudkust ⁶⁾	21 juni 1924
Irak ^{2) 7)}	7 mei 1925
de kolonie Sierra Leone	27 september 1927
Gambia (kolonie en protectoraat)	14 april 1931
het protectoraat Oeganda	14 april 1931
het mandaatgebied Tanganjika	14 april 1931
het protectoraat van de Britse Salomons- eilanden	6 november 1931
de kolonie van de Gilbert- en Ellice- eilanden	6 november 1931
Palestina (met inbegrip van Trans- jordanië)	6 november 1931
het protectoraat Serawak	6 november 1931
het protectoraat Zanzibar	14 januari 1932
de Soedan	27 juni 1932
het mandaatgebied Nieuw-Guinea	7 september 1936
het mandaatgebied Nauru	7 september 1936

¹⁾ Op 7 november 1956 heeft de Regering van Marokko, onder verwijzing naar het Frans-Marokkaanse diplomatieke akkoord van 20 mei 1956, ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Marokko de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door Frankrijk op Marokko van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949, en zichzelf daarbij partij acht.

²⁾ Het betrokken gebied is nadien als zelfstandige Staat partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

³⁾ Bij de toepasselijkverklaring werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„L'Inde se réserve le droit de substituer à son gré l'âge de 16 ans, ou tout âge plus élevé qui pourra être fixé ultérieurement, aux limites d'âge prescrites au paragraphe B du Protocole final de la Convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Brits-Indië behoudt zich het recht voor naar goeddunken de leeftijd van 16 jaar of iedere hogere leeftijd die later zal kunnen worden vastgesteld, in de plaats te stellen van de leeftijdsgrenzen voorgeschreven in lid B van het Slotprotocol bij het Verdrag.”

⁴⁾ De Minister van Buitenlandse Zaken van Frankrijk heeft op 29 juli 1939 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat hem door de Britse Regering is medegedeeld, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan het Verdrag deelnam, op 1 april 1937 werd afgescheiden van Brits-Indië en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit, zodat het Verdrag geacht moet worden van 1 april 1937 af van toepassing te zijn op Birma als Britse bezitting, zulks overeenkomstig artikel 11 van het Verdrag en met handhaving van het voor Brits-Indië gemaakte voorbehoud.

5) Nadien zijn India en Pakistan als zelfstandige Staten partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949.

6) Op 7 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Ghana de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust van het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 4 mei 1949, en zichzelf daarbij partij acht.

7) Bij de toepasselijkverklaring werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Le Gouvernement de l'Irak désire se réserver le droit de fixer la limite d'âge au-dessous de celle qui est spécifiée au paragraphe B du Protocole final de la Convention.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„De Regering van Irak wenst zich het recht voor te behouden de leeftijdsgrens lager te stellen dan die welke wordt omschreven in lid B van het Slotprotocol van het Verdrag.”

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag van 28 juni 1919 (tekst en vertaling in *Stb.* 1920, 127) is het Verdrag op 24 juni 1921 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 8a. De tekst van Verdrag en Protocol is afgedrukt in *De Martens*, Nouveau Recueil général de Traités, derde serie, deel VII, blz. 252 e.v.

Van de op 18 mei 1904 te Parijs ondertekende Internationale Regeling tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, naar welke regeling wordt verwezen in het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1907, 79. Zie ook *Trb.* 1961, 100.

Het onderhavige Verdrag, alsmede de hierboven genoemde Regeling van 18 mei 1904, is gewijzigd bij het op 4 mei 1949 te New York voor ondertekening opengestelde Protocol tot wijziging van de Internationale Regeling tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, ondertekend te Parijs op 18 mei 1904, en van het Verdrag tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, ondertekend te Parijs op 4 mei 1910. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn opgenomen in *Stb.* K 257. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1961, 102.

De bepalingen van het Verdrag zoals gewijzigd bij het hierboven genoemde Protocol van 4 mei 1949 zijn op 14 augustus 1951 in werking getreden. In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag zoals gewijzigd op 14 augustus 1951 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 1358. De tekst van Verdrag en Protocol zoals gewijzigd, alsmede een vertaling in het Engels, is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 98, blz. 102 e.v.

Uitgegeven de tweede oktober 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

J. DE QUAY.